

OZVĚNY Z ORATOŘE 1/2024

OBSAH

ŠKOLNÍ ROK 2023 – 2024 NA POBOČCE MĚSTO.....	3
NA VĚČNOST ODEŠLA TETA MÍŠA	7
POHYBOVÉ AKTIVITY S MATEŘSKOU ŠKOLOU OKRUŽNÍ ...	11
ZÁJMOVÉ ÚTVARY 3D TISKU NA POBOČCE ŠUMBARK.....	12
TY TO DÁŠ!.....	13
NÁHLED ZA HRANICI PROBLÉMŮ DNEŠNÍ GENERACE	14
TRENÉREM TAEKWONDA	17
NAŠI MLADÍ DOBROVOLNÍCI.....	18
MÍČOVÉ HRY V TĚLOCVIČNĚ ANEB KROKY K VELKÝM SNŮM... ..	19
REPORTÁŽ PSANÁ NA HOUPAČCE	21
ZÁJMOVÝ KROUŽEK TAEKWONDO NA ZŠ MLÁDEŽNICKÁ..	23
A NAKONEC ZAHRADNÍ SLAVNOST	25
VÝCHOVA PODLE SVATÉHO JANA BOSKA	26

ŠKOLNÍ ROK 2023 – 2024 NA POBOČCE MĚSTO

Je za námi další skvělý školní rok plný zážitků, zájmových útvarů, výletů, zápasů a turnajů, soutěží a spousty dalších aktivit, které jsme s dětmi rádi zažili. Celkově se do pestré nabídky čtyřiceti pěti kroužků přihlásilo více než tři stovky dětí z Havířova a okolí.

První větší akcí byla zahradní párty v rámci úvodního týdne, kdy ještě neprobíhaly kroužky. Všechny přítomné děti i rodiče čekala spousta stanovišť, na kterých si mohli vyzkoušet nejrůznější aktivity jako např. hledání míče poslepu, bitvu s papírovými koulemi, ovládání a závody kuličky Bolt pomocí tabletu, házení na cíl a spousty dalších. Na každém stanovišti soutěžily dvojice a vítěz získal odměnu. Také si děti mohly zaskákat ve skákacím hradu. Skvělý slunečný den plný zábavy a aktivit pak ukončila Jirkova vaječina ze 70 vajec, na které si všichni přítomní pochutnali.

Další v pořadí byl výjezd na Salesiánský turnaj v Brně, kde středisko reprezentovalo deset účastníků z kroužku stolního tenisu. Turnaje se zúčastnilo přes šedesát hráčů z různých středisek. Během soboty se odehrálo okolo 200 zápasů. Hráči byli podle výkonnosti rozděleni do divizí. V nejlepší divizi jsme měli zastoupení čtyř hráčů a nejlepší z nich skončil na 4. místě. Medaili za 3. místo si odvezl Tomáš, který startoval ve 3. divizi.

Významnou akcí, která probíhá v podstatě každoročně, byla návštěva Mikuláše ve středisku. Čerti a andělé si pro děti připravili bohatý program plný zajímavých aktivit. Následně přišel Mikuláš, který všechny děti po splnění úkolu obdaroval a obdaroval by je, i kdyby nesplnily, protože svatý Mikuláš má rád všechny naše děti.

Před koncem kalendářního roku proběhl další turnaj stolního tenisu v Ostravě. Na turnaj vyrazilo devět statečných havířovských borců. Bohužel spousta dalších byla nemocná. Vzhledem k vysokému počtu hráčů se tentokrát turnaj konal v profesionální herně stolního tenisu na Varenské. Hrál se v pěti divizích rozdělených podle výkonnosti hráčů od těch nejlepších až po nováčky. K vidění byly napínavé zápasy a tak se fandilo po celý turnaj. Naši hráči nejlépe dopadli ve třetí divizi, kde jsme posbírali první tři místa. Protože to byl

poslední turnaj v tomto roce, vyhlášovali se i celkoví vítězové v kategoriích mladší a starší žáci a dorostenci. Zde jsme si v každé kategorii odnesli jednu medailovou pozici.

Prosinec nám přinesl tradiční Vánoční akci na pobočce plnou soutěží, zábavy a závěrečného posezení s večerí, při které se servíroval řízek s brambory nebo bramborovým salátem. Poslední den kalendářního roku ve středisku zakončilo rozdáváním dárečků, na které se děti velmi těšili.

Málem bych zapomněl na posední akci před Silvestrem - Vánoční turnaj rodinných dvojic ve stolním tenise. Do turnaje se přihlásilo 24 dvojic, ale po několika omluvách kvůli nemocem jich do dějiště turnaje dorazilo celkem devatenáct. Hrál se již tradičním způsobem ve tříčlenných skupinách. Po skupinách se dvojice rozdělily do tří soutěží, kde se hrálo již vyřazovacím způsobem. Ve všech

soutěžích se hrálo o zajímavé ceny. V bufetu leželo na stolech cukroví a pár deskových her, které účastníci ve svém volném čase mohli využít.

V Novém roce nás čekala v podstatě nejdůležitější akce a to již tradičně s 31. lednem spojená oslava výročí úmrtí Dona Boska. A v tento den si vždy vzpomeneme a oslavíme tento vzácný svátek s dětmi. Děti se tak mohou dozvědět zajímavé informace. Aby oslava děti bavila, vše samozřejmě probíhalo hravou formou. Každý účastník dostal otázky o životě Don Boska, na které musel najít správnou odpověď. Tu hledal na jednotlivých stanovištích, na kterých musel splnit nějaký úkol. Během úkolů se také sbíraly střediskové peníze - Boskáče. Ty pak mohli účastníci vyměnit v obchůdku Dona Boska za nějakou dobrotu, hračku nebo jinou drobnost.

V jarním období proběhla opět tradiční akce s názvem karneval. Letošní tematikou byli Superhrdinové. Od toho se také odvíjel výběr masek a celý program karnevalu. Akce začala krátkým vystoupením tanečního kroužku. Poté již začal samotný karneval. Nejprve se nám všechny masky pěkně předvedly v promenádě a každý účastník mohl dát tři hlasy maskám, které se mu nejvíce líbily. Následovalo šest připravených stanovišť, na kterých děti sbíraly za splnění úkol lístky do tomboly. Po této zábavě jsme vyhodnotili nejhezčí tři masky a losovali tombolu. Akce byla povedená a všichni už se těší na další ročník.

O pár dní později se konal v tělocvičně ZŠ 1. Máje fotbalový turnaj na malém hřišti pro dvoučlenné týmy. Turnaje se letos zúčastnilo osm týmů s různými originálními názvy jako např. Pleš, Rychloblesk, Vdolečky nebo Lunetic. Hrál se klasický vyřazovací systém – pavouk, kdy postupuje pouze jeden tým. Zápasy byly napínavé a některé i velmi nerozhodné. Nakonec ve finálovém zápase tým Balóni CZ porazil tým Lunetic a vyhrál tak i celý turnaj. Vítězové si zaslouženě domů odnesli diplomy a drobné sladké odměny.

Poslední velkou akcí školního roku byl Den dětí, který se musí pořádně oslavit a jinak tomu bylo i v našem středisku. A proto se uskutečnila velká zahradní párty k tomuto svátku. Než vše mohlo vypuknout, probíhaly velké přípravy programu a všeho okolo. Již půl hodiny před otevřením stála nedočkavě před bránou spousta dětí. Při vstupu každé dítě dostalo lísteček do kola štěstí. Po přivítání všech

příchozích se vše rozjelo na plné obrátky. Stanoviště se soutěжами praskaly ve švech a obsluha stanovišť se na chvíli nezastavila. Bylo připraveno celkem 16 soutěží, za které děti získávaly výše zmíněné Boskáče. Ty pak mohly utratit podle své libosti. V nabídce bylo malování na tvář, výroba odznáčků, grilovaný steak a také obchůdek plný zajímavých hraček a sladkostí. Během odpoledne také proběhla dvě vystoupení našich tanečních kroužků. Na závěr programu proběhlo losování kola štěstí, ve kterém bylo připraveno na dvacet dalších pěkných odměn. Akce byla velice povedená a počasí nám vydrželo.

Během roku proběhlo také více menších akcí a výletů převážně pro děti navštěvující kroužky. Celý rok utekl jako voda a my už se těšíme na příměstské tábory, které nás čekají o prázdninách. Těm z Vás, kteří se dočetli až sem, děkuji a děkuji také celému kolektivu pedagogů, externistů, dobrovolníků a dalších pracovníků, neboť díky nim můžeme takovéto akce realizovat.

Tomáš Neoral, vedoucí pobočky Město

NA VĚČNOST ODEŠLA TETA MÍŠA

Také jste ji znali. Její mažoretky byly ozdobou všech střediskových akcí a plesů. Na soutěžích získávaly přední místa a bezpočet pohárů zdobilo střediskové vitríny.

Svoje pracovní působení v Don Bosku v Havířově začala v roce 1995. Původně vyučená kadeřnice s láskou k dětem a tancům vyrostla v uznávanou pedagožku, za což dostala v roce 2016 ocenění za nadstandardní dlouholetou pedagogickou činnost od primátora Magistrátu města Havířova.

Začínala s námi v dívčí oratoři na ulici Kolmá za Labužníkem, kde kolem sebe dokázala shromáždit spoustu děvčat. Byla motorem programu zvláště tanečního. Zde začínají prvopočátky celku mažoretek, který se rozrostl během 20 let do živého organismu od nejmenších předškoláků až po dospívající kadetky. Teta Míša si dokázala získat pro svou spolupráci i rodiče těchto děvčat, které ji pomáhaly s přípravou mažoretek na plesy a na různá vystoupení. Jejím největším tanečním svátkem byla tzv. Miss mažoretky, což byla přehlídka všech tanečních celků od tříletých mažoretek miminek až po dorostenky Kadetky. Pravidelně se Miss mažoretky konala ke konci roku v restauraci U Jelena za obrovské účasti veřejnosti.

Teta Míša nikdy nereptala. Vždy brala věci tak, jak přicházely. Dokončila si pedagogické vzdělání, učila se novým věcem, např. ji oslovily irské tance nebo založila cvičeníčko s hudbou pro předškolní děti. Ve svém věku se nezalekla nových technologií, počítačů ani chytrých mobilů. Byla nezkrotný duch a trošku rebelka s mladou duší. Ve středisku ani v životě neprožívala vždy slunečné chvíle, ale ani tehdy nezanevřela na „Bosko“ a na děti. Vše zvládla a po odchodu do důchodu se vrátila ke své kadeřnické profesi a v domě, kde bydlela, si otevřela kadeřnictví. Těšila se na relaxaci na své zahrádce a vždy kolem sebe měla své dva milované pejsky. Nikdy nezapomněla na malé dárečky u příležitosti svátků a narozenin svých nejbližších přátel. V posledních 4 letech zápasila s těžkou nemocí, ale přesto nenadávala na osud či „pána Boha“. Nesla statečně léčbu, neskutečně trpěla a přes to všechno se dokázala i usmívat. Chodil jsem za ní domů, povídali jsme

si a vzpomínali. Byla realistkou. Věděla, že se blíží závěr pozemského putování, přesto se modlila a prosila o zázrak. Moc chtěla žít.

V posledním měsíci poprosila o setkání s knězem Františkem Barošem SDB, které jsem ji zprostředkoval. Byla statečná a čekala. Ve středu 10. července při poslední návštěvě v nemocnici na JIPce jsem ji držel za ruku a ujišťoval ji o tom, že jsme s Daliborem u ní, že se za ní modlíme, jak si přála. Poděkovala nám za všechno. A také já jsem jí poděkoval za vše, co pro děti v Don Bosku udělala. Při rozloučení jsem jí dal křížek na čelo a popřál, ať ji Don Bosko vede. Věřím, že ji v pátek 12. července právě on převedl na druhý břeh na věčnost. Kež zažívá radost a jednou se všichni sejdem u Don Boska v nebi a bude veselo, hodně velké veselo.

- *Ježíš usedl, zavolał svých Dvanáct a řekl jim: „Kdo chce být první, buď ze všech poslední a služebník všech.“ Pak vzal dítě, postavil je doprostřed nich, objal je a řekl jim: „Kdo přijme jedno z takových dětí v mém jménu, přijímá mne; a kdo mne přijme, nepřijímá mne, ale toho, který mě poslal.“*

Teto Mišo, děkujeme.

Jindřich Honěk

POHYBOVÉ AKTIVITY S MATEŘSKOU ŠKOLOU OKRUŽNÍ

Pohyb je zdravý, a když je i hravý, je to pro děti dvojitá výhra – zabaví se a zároveň posilují svou motoriku a koordinaci. Letos k nám pravidelně každý čtvrtek dopoledne docházely na pobočku Maják děti z mateřské školy Okružní na kroužek Pohybové aktivity. Cílem tohoto zájmového útvaru bylo vytvořit si pozitivní zkušenost s pohybem a rozvíjet jejich pohybovou obratnost, ohebnost a fyzickou zdatnost, a to všechno hravým a přirozeným způsobem. Pro děti byl připraven bohatý a zábavný program, složený z nejrůznějších her, propojených se zajímavým motivačním příběhem.

Na začátku každé hodiny proběhla rozcvička na rozehrání a protažení celého těla, poté následovaly kolektivní hry a soutěže, např. molekuly, pohybové pexeso a jiné. Během těchto činností děti trénovaly i jiné dovednosti – počítání, poznávání barev, tvarů, zvířat apod. Na závěr byly děti odměněné drobnou sladkostí nebo oblíbenou zábavnou aktivitou. Mezi oblíbené pomůcky patřila hlavně psychomotorická vozítka, která slouží pro zlepšení celkové koordinace pohybu, ale děti se seznámily i s jinými typy sportovních pomůcek, jako jsou např. houpee prkna, balanční míče, psychomotorické podložky.

Na závěr děti mají oblíbenou zdravou svačinku v podobě kukuřičných křupek – je to jejich malá odměna po cvičení a děti už z toho mají skoro soutěž o nejrychlejšího jedlíka ☺.

Nedílnou součástí kroužku bylo rovněž pozitivně působit na jejich vývoj sociální – vést děti ke spolupráci v kolektivu a rozvíjet u nich zdravou soutěživost, tedy naučit se podporovat svoje kamarády, neposmívat se jim, radovat se z výhry, ale také umět přijmout prohru a radovat se i z výhry kamaráda.

Podle závěrečného hodnocení dětí je vidět, že se připravované aktivity dětem líbily. Děti k nám rády docházejí a doufáme, že spolupráce s mateřskou školou bude trvat i nadále. ☺

Nikola Danihelová

ZÁJMOVÉ ÚTVARY 3D TISKU NA POBOČCE ŠUMBARK

EVROPSKÁ UNIE
Fond soudržnosti
Operační program Technická pomoc

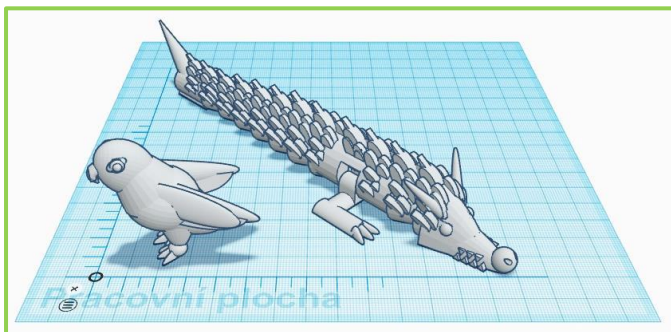
MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

V letošním školním roce opět fungovaly oblíbené kroužky

3D tisku, které byly plně obsazeny. Účastníci se v nich postupně seznámili se základy práce v open source software Tinkercad a již po prvních hodinách byli schopni tvořit jednoduché 3D útvary. V průběhu roku se většinou střídala samostatná kreativní činnost a tvoření „podle návodu“ v Tinkercadu. Oblíbené bylo tvoření s využitím vícebarevného 3D tisku, který má silně dekorativní efekt. Při vysvětlování nových vědomostí z oblasti 3D tisku a pro grafickou ukázkou složitějších 3D výrobků byla využívána velkoplošná interaktivní tabule a dataprojektor. V druhé polovině školního roku se účastníci také seznámili se základními funkcemi software PrusaSlicer a vyzkoušeli si praktické použití tohoto software.

V průběhu školního roku byla snaha veškeré 3D výrobky vytvořené v Tinkercadu vytisknout na 3D tiskárně, aby účastníci těchto zájmových útvarů viděli hmatatelné výsledky své práce. Z mnoha vytvořených výrobků je možné namátkou uvést například tyto: cedulky se jmény, různé typy figurek, krabičky se „šuplíkem“, vícebarevné klíčenky, hra piškvorky, rybičky s pohyblivými klouby, panáčky s „hýbacími“ končetinami, píšťalky apod. Nejvíce času zabralo postupné vytváření modelu draka s pohyblivými klouby, který byl tisknutý bez podpěr a v rámci jediného souvislého 3D tisku. Ke konci školního roku vytvořila jedna z účastnic kroužku (Terka Z.) krásný model papouška dle google obrázku. Vzhledem k tomu, že to byl její nápad a její naprosto

samostatná práce, tak to bylo velice milé překvapení 😊.
Bohr.

TY TO DÁŠ!

Školní rok 2023/2024 se zapsal do paměti střediska na pobočce Město jako nejsilnější rok tance. Nejenom, že byl opravdu velký příval dětí, zájem také přetrval a posílil vazby a kamarádské vztahy mezi nimi. V tomhle školním roce byl největší zájem mezi tanečními zájmovými útvary o Hip Hop a Zumbu a pro nejmenší děti jsme měli kroužky Mini dance a Little star.

Velká pochvala patří holkám ze zájmového útvaru: Hip Hop - příprava na soutěže, které se svou vytrvalostí a prací na sobě mohly zúčastnit i tanečních soutěží jako Czech Dance Tour, Czech Dance Cup a soutěže „Ty to dáš!“ - o Hornosušský pohár, kde se jim mezi velkou konkurencí podařilo vyhrát první místo, a tedy do střediska putoval krásný zlatý pohár.

Byl to skvělý rok a my určitě nezaspíme na vavřínech. Budeme makat a snažit se dál, směřovat až ke hvězdám.
Nikola Burdíková

NÁHLED ZA HRANICI PROBLÉMŮ DNEŠNÍ GENERACE

Děti a mládež v současnosti ve větší míře žijí mimo jakékoliv jistoty ať rodinné, sociální, společenské apod. Mnoho dětí a mladých lidí necítí pochopení, lásku. Výchova je omezená nebo žádná, a hlavně nemají nikoho, komu by se mohli bezpečně svěřit. Kdo by jim pomohl je doprovázet, kdo by byl ochoten si na ně udělat čas a vyslechnout si je, bez předsudků, kritiky a přílišného kázání. Z větší strany nová generace poslouchá jen výčitky, represe, ponižování apod. Kamarádem se stal mobilní telefon a „falešní“ kamarádi a přátelé na sociálních sítích. Covid a totální izolace za sebou také nechali své... a koho zajímalo, jak se děti a mladí lidé cítí? Skoro nikoho!!!

Sociální služba a její nastavený systém mě naučil dívat se za problém a umět hledat různé cesty ke komunikaci s dětmi a mladými lidmi. Nová generace je nesmírně inteligentní a citlivá, ale nedůvěřivá a vnitřně prázdná a plná bolesti. Když jsem šla po ulici a přihlásil se ke mně mladík, který navštěvoval naše středisko, ptal se mě, jak se mám, jak žiji atd. Tak mi to udělalo radost, že se ke mně přihlásil, a ještě se zajímá, jak se mi daří. Odpověděla jsem mu pozitivní zpětnou vazbou. Ale o to více mě zajímalo, jak se má on. Všimla jsem si, že začal kouřit. Zeptala jsem se, zda se něco děje, když začal kouřit. A tak se otevřela brána ke komunikaci.

Nesoudila jsem ho, že je mladý (15 let) a kouří, ale zajímalo mě, jaký problém se skrývá za tou cigaretou. Když se mě zeptal, zda mi nevadí, že si zakouří, odpověděla jsem mu, že ne, že tady nejsem od toho, abych mu dávala kázání, ale zajímá mě, co se děje, když začal s kouřením, že také vidím, že je smutný, i když se snaží vypadat vesele. Odpověděl: „Víš, začal jsem kouřit, protože v jednu chvíli se na mě snad sesypal celý svět, pobil jsem se s klukem, který šikanoval mého kamaráda, a celá vina padla na mě. Učitelka nechtěla nic slyšet, pro ni jsem byl jasný viník, jelikož ten kluk byl oblíbenec učitelky. Problém se přetáhl domů, když matka vystřízlivěla z alkoholového opojení, tak mi řekla, že jsem jen samý problém, a že beze mě by se měla lépe, kdyby mě nepřivedla na tento svět. Cítím se poslední dobou sám, a tak trávím čas tím, že přemýšlím nad tím, jestli má smysl tady vůbec být, nebo to

skončit. Nu tak jsem začal kouřit, to mě trochu uklidňuje. Otce ani neznám, ve škole si na mě ta učitelka zasedla a furt mám nějaký problém ve škole. Matka o mě nestojí a kamarádi se objeví jen, když mám nějakou korunu nebo cigarety. Všechno je to na ho..., ale jsem rád, že aspoň ty se máš dobře a nesoudíš mě.“

Rozhovor byl delší a bolavý.

Pochopila jsem, že většina lidí by soudila tak mladého člověka, že je to „mladý nevychovanec“, co v patnácti letech kouří, a že by v patnácti letech měl něco užitečného dělat. Většina lidí se nikdy nezeptá, co je za problém za tou cigaretou, v jakém prostředí ten člověk žije, co ho trápí... Většinová společnost umí jen soudit

a kritizovat, a v této společnosti bohužel žijeme. Někdy neumíme řešit vlastní problémy, ale jsme často „chytří“ na problémy druhých. Mladíka jsem vedla rozhovorem k tomu, že je mladý, šikovný, může ještě mnoho věcí změnit, a mohl by mi toho více povyprávět, pokud by chtěl. Pozvala jsem ho do našeho nízkoprahového zařízení a v rámci individuálního plánu jsme společně rok a půl pracovali na zlepšení jeho situace pomocí rozhovorů, vedení a potřebných kroků. V našem nízkoprahovém zařízení si našel kamaráda, „spřízněnou duši“ s podobným příběhem. Začali trávit spolu čas i mimo klub a společně odešli na brigádu, kterou jsme jim pomohli najít. S odstupem cca 6 let jsme se potkali, ze smutného mladého člověka byl spokojený mladý muž, který již nekouří, má přítelkyni, a dokonce přes brigádu si našel trvalou práci, a dnes je velmi spokojený a plánuje se oženit. Chvilí jsme se spolu pobavili, než přišla jeho přítelkyně z obchodu, kde na ni čekal u auta. Poděkoval mi za společné rozhovory, že jsem byla ochotná mu naslouchat, snažila se ho povzbuzovat v lepší zítřky, ukazovala mu možnosti a podporovala ho na cestě v jeho nerozhodnosti a strachu něco změnit. Sdělil, že mi to nezapomene. Já mu odpověděla, že byl mladý a každý mladý člověk potřebuje někoho, komu se může svěřit, že to může být přítel, kamarád nebo člověk, který to má jako poslání a narodil se proto, aby mladým lidem pomáhal.

Toto je jen jeden z příběhů mladých lidí, kteří mě během těch let oslovili. Kdybych měla sepisovat všechny příběhy, vydalo by to nejméně na dvě knihy a lidem by šla někdy husí kůže po těle. Nesudme novou generaci a mladé lidi. Snažme se nesoudit to, co vidíme (třeba tu cigaretu), ale vnitřně se ptejme, co je za tím. Nesudme věk, dnes žijeme v době, kdy těch problémů je tolik, že to dopadá na ty nejvíce zranitelné duše dětí a mladých. I děti a mladí lidé mají někdy takové těžkosti, že při výpovědi z jejich příběhů mrazí. Není pravdou, že děti a mladí lidé nemají problémy. V dnešní době bohužel řeší takové věci, že i dospělí by nevěděli, co v jejich situaci dělat, kdyby byly na jejich místě i se svými zkušenostmi. Nedívejme se na mobilní telefony, sociální sítě, internet u mladých lidí negativně. Spíš se ptejme, proč dávají přednost virtuálnímu světu před světem reálným, a co v sobě skrývají za bolest, když odmítají scházet se s vrstevníky, komunikovat s dospělými, proč začali kouřit, pít apod.

Myslím si, že bychom se nestačili jako společnost a dospělí lidé divit, co tyto mladé trápí a jak jsou někdy kousek od toho, aby tento svět i nejraději opustili, jak jsou citliví, toužící po lásce, toužící po svém místě, kde by jim na nich aspoň trochu záleželo, jak by byli šťastní, kdyby měli hranice, které by je formovaly. Jelikož hranice jsou bezpečný prostor a pocit jistoty v podvědomí dětí a mladých lidí... Ke komu mohou mít důvěru? Kde jsou dospělí lidé, kteří umí naslouchat? Kde jsou ti dospělí lidé, kteří dětem dávají zdravé hranice a doprovází je? Kde je naše zodpovědnost dospělých? Umíme být i přáteli s porozuměním, nebo jim chceme jen striktně diktovat a kritizovat bez nějakého pochopení? Pokládám si spoustu otázek. Jedno vím jistě. Jsem vděčná za to, že můžu být přítelem dětí a mladých lidí, kteří v dnešní době o dost více potřebují, aby si někdo na ně udělal čas, vyslechnul si je, otevíral různé úhly pohledů na jejich bolesti, trápení a poskytnul jim doprovod na jejich cestě v kousku jejich života. Jsem ráda, že mohu být přítelem, který dětem a mladým lidem dává jasné hranice toho, aby si vážili druhých, aby se i oni cítili v bezpečí a jistotě. A jsem ráda, že pracuji v CSVČ sv. Jana Boska v Havířově, jelikož to je místo, které poskytuje bezpečné prostředí, poskytuje místo, kde děti a mladí lidé mohou mít svůj svět bez předsudků ze strany dospělých. Je

zde mnoho přátel ze strany pedagogů, kterým stejně jako mě na dětech a mladých lidech záleží.

A i když se dětem a mladým lidem život třeba nepovede nebo je zavane jinam, ať si jednou mohou říci: „V Bosku bylo vždycky dobře, aspoň tam jsem měl své místo a aspoň tam mě měl někdo trochu rád“.

Martina Lapáčková

TRENÉREM TAEKWONDA

V tomto školním roce (2023/2024) jsem dostal takovou nabídku a zároveň i výzvu. A to být hlavním trenérem pro skupinu 1. – 2. třídy základní školy, kde mi pravidelně chodilo 20 dětí. Byl to těžký a náročný školní rok úplně pro všechny. Většina dětí ani nevěděla, co to taekwondo je, co znamená a co se tam vlastně bude dělat. Nakonec si myslím, že si tento kroužek hodně užili a posunuli se. Především se to týká technických věcí (kopy, údery, bloky, sestava, atd.), ale zároveň i fyzicky se jejich kondice o hodně zlepšila. A najednou nám přišel konec školního roku, kdy se každoročně koná oddílové páskování, kterého se zúčastnila většina skupiny. Všichni byly úspěšní, což mě jako trenéra zahřálo u srdce. Dali do toho opravdu všechno, co v nich bylo. Příští školní rok teď bude na mně – trenérovi, abychom se spolu posunuli ještě dále, aby děti mohly dosáhnout ještě větších výsledků.

Ríša

Pastorek

NAŠI MLADÍ DOBROVOLNÍCI

Již řadu let máme ve středisku na pobočce Město partu mladých lidí ve věku 13-18 let, kteří se tak trochu podílejí na programu střediska pro naše klienty. Tito mladí lidé jsou povětšinou klienti střediska, kteří navštěvují nebo navštěvovali naše kroužky a chtějí nám pomoci. Pomáhají nám zejména na akcích jako karneval, Mikuláš, Den Děti a dalších. Vše dělají dobrovolně a ve svém volném čase. S touto partou se jejich vedoucí schází v našem středisku jednou týdně na hodinku, kde společně připravují akce, pomáhají při výzdobě střediska nebo se baví o tom, jak pracovat s mládeží. Někdy je čas na krátký vzdělávací dokument, nebo video o jiných salesiánských střediscích a jejich práci s mládeží. Vedoucí se na schůzce snaží, aby byli dobrovolníci aktivní a snažili se přicházet s vlastními nápady na právě připravované téma, které jejich vedoucí v případě nutnosti koriguje, aby se daly použít v praxi. Také proto jsou naše akce stále pestré a i když jsou pravidelné a děláme je každý rok, pokaždé jsou něčím nové a originální.

Naše dobrovolníky na konci školního roku chceme nějak odměnit a letos jsme je vzali na výlet, který mají jako poděkování za jejich celoroční pomoc. Vyrazili jsme do Olomouce a navštívili Pevnost poznání. Jde o muzeum vědy s několika expozicemi, které je umístěno do pevnosti v centru Olomouce. Zde jsme strávili celé dopoledne a bylo to opravdu zajímavé a velice interaktivní. Po návštěvě tohoto muzea jsme se přesunuli do blízké restaurace na oběd a dále vyrazili do Hluboček a místního ski areálu. Zde se nachází unikátní bobová dráha, která prý je jediná na Moravě. Jezdí se na ni na bobu přímo v plechovém korytě. Po této adrenalinové zábavě jsme se přesunuli do Ostravy, kde nás na závěr výletu čekala úniková hra od firmy Escape games. Jedna skupinka si zahrála "Krále Artuše" a z druhé skupinky se stali kouzelníci v únikovce "Škola kouzel". Tímto ještě jednou děkujeme našim dobrovolníkům za celoroční spolupráci a těšíme se na nový školní rok plný nových nápadů a zážitků.

Jirka Matuš

Parta dobrovolníků ve školním roce 2023-2024

MÍČOVÉ HRY V TĚLOCVIČNĚ ANEB KROKY K VELKÝM SNŮM...

Úterní a čtvrteční odpoledne již tradičně patří míčovým hrám, za kterými s dětmi z Majáku docházíme do tělocvičny na ZŠ Školní. Mezi nejčastější sportovní aktivity našeho počínání patří sálová kopaná, basketbal, floorbal a týmová vybíjená. O velké oblibě a zájmu o sport u dětí svědčí vysoká poptávka a téměř nulová absence účastníků...

A nyní se pojďme věnovat základním krokům, které pomůžou vašim dětem začít se sportem, který milují, a k jeho úspěšnému rozvoji. Bez ohledu na to, zda jsou vaše děti naprostými začátečníky nebo už mají zkušenosti s hraním již výše uvedených sportů. Váš malý sportovní

nadšenec může mít velké sny! A právě teď je ten správný čas začít stavět základy pro jeho sportovní budoucnost.

Prvním krokem k dosažení velkých snů je zlepšení základních sportovních dovedností. Vaše malé ratolesti by měly získat správnou techniku a pohyb pro ovládání míče či jiných sportovních náradí. Dalším důležitým aspektem je rozvoj fyzické kondice. Vaše nejmenší sportovní naděje budou potřebovat dobrou vytrvalost a sílu, aby zvládali dlouhé a náročné zápasy. Hrajte s nimi různé hry a cvičení, které zlepší jejich rychlost, obratnost a výdrž. A konečně, nezapomeňte na důležitost týmového ducha a spolupráce. Zabezpečte, aby si vaše dítě užívalo sportovní tréninky prostřednictvím zajímavých her a cvičení, které povzbudí jejich komunikační a týmové dovednosti. Vytvořte pro ně bezpečné a inspirativní prostředí, ve kterém mohou růst a rozvíjet se.

Nezapomeňte, že všechny sportovní sny velkých hráčů začaly, když byli nejmenší. Budování silných základů prostřednictvím tréninku a zábavy je klíčem k úspěchu. Vaše malé hvězdy mají potenciál dosáhnout velkých věcí!

Pavel Toman

REPORTÁŽ PSANÁ NA HOUPAČCE

Už jste se někdy probudili s pocitem, že máte všechno perfektně pod kontrolou a nic vás nemůže vyvést z rovnováhy, abyste vzápětí zjistili pravý opak? Já naposledy včera. To si takhle v klidu končíte školní rok, připravujete si s kolegyní tábory a nevíte, že zítra už budete mávat odjíždějícímu autu a budete se s ní loučit na dlouhou dobu, možná napořád. Nebo se zrovna učíte na přijímačky a vzápětí zjistíte, že se budete muset odstěhovat. Užíváte si slunného italského rána a v dalším okamžiku se ocitnete na nádraží jen s nabíječkou a mobilem v ruce. Vráťte se unavení z práce domů a během sekundy přijdete o lásku i veškerou důvěru v sebe samou. Podobných situací jsem v průběhu roku zažila hned několik. V jednu chvíli si myslíte, že si začínáte se životem konečně rozumět, najeli jste na tu správnou kolej nebo jste si alespoň zvykli na hrboly a díry v té staré. V další se objeví nečekaná zatáčka nebo zrezivělý hřebík – a vy vykolejíte. Najednou nemáte pevnou půdu pod nohama, padáte s rozpaženými rukama a nevíte, čeho se chytnout.

Nejsem tak naivní, abych si myslela, že mám nějakou moc udržet svůj život beze změn, “všechno při starém”. Asi bych to ani takto nechtěla. V životě zkrátka je a bude všechno jako na houpačce. Když vyletíte do oblak, musíte zákonitě počítat s pádem. Ale není to pro mě lehké, zvykat si na ten závratný pocit beztíže, který přichází na vrcholu houpačky. Jak se zpívá: “Není tak těžký vystoupat až do oblak, mnohem těžší je cesta naopak.” Existuje ale jedna věc, která mi tu cestu dolů ulehčuje. Je totiž přece jen rozdíl, když budete padat střemhlav a ještě s koulí na noze, nebo bez zátěže a s padákem na zádech. Aneb kdo je připraven není překvapen. To je moje definice skautského hesla – být připraven na to, že přijdou situace, na které nebudu připraven.

Snažím se vědomě hledat tyto padáky. Někdy je objevíte na nejméně pravděpodobném místě, někdy zjistíte, že ty staré už jsou nefunkční a je třeba je vyměnit. Jeden z padáků, který jsem letos musela opustit, byli kdysi blízcí, dnes ovšem vzdálení přátelé. A jeden z padáků, který mě už nejednou zachránil, je právě práce tady ve

středisku Don Bosko a kolegové v ní. Každé ráno, když přijdete do kanceláře a kolegyně vám s úsměvem a kávou v ruce přeje dobré ráno. Každý úsměv na rtech dětí, které jste na kroužku pobavili a něco je naučili, ale i každá slza, kterou jste jim pomohli usušit a každé vzácné objetí, které vám věnovaly. Každá chvíle při západu slunce, kterou strávíte na schodech s kolegy jen tak ve vzájemném mlčení. Každý neočekávaný výbuch smíchu, radost z vyřešeného problému i pocit, že sem nějak patříte.

I když si nepřiřku ani o trochu silnější nebo odvážnější než před dvěma lety, když jsem tady začínala, nyní alespoň vím, kde tu sílu a odvalu mám hledat. A ať už zrovna stoupám, nebo padám, vím, že mám z čeho se radovat.

Slovy Dona Boska: „Vděčné srdce je vždy dobré srdce.“

Anička

ZÁJMOVÝ KROUŽEK TAEKWONDO NA ZŠ MLÁDEŽNICKÁ

Taekwondo je korejské bojové umění a jeho cílem je rozvíjet osobnost člověka nejen po fyzické a sportovní stránce, ale i jeho osobní charakter. U taekwonda je kladen velký důraz na mravní vzdělanost nejen proto, aby se podpořilo zdravé tělo a pronikavá mysl, ale také sportování a zdokonalení mravního chování. Tak jako staří Řekové byli v první řadě zastánci zdravého těla a tvůrčí duševní koncepce, tak čím disciplinovanější a ušlechtilější je mysl, tím disciplinovanější a ušlechtilější je využití taekwonda pro samotného cvičence.

Nejcennější přínos taekwonda ztělesňuje etiketa, pravidla, která usměrňují cvičencovo chování a přístup až do hloubky srdce. Taekwondo rozvíjí skromnost v chování, zdravé sebevědomí, pocit sounáležitosti a organizovanost. Formality uvnitř systému taekwondo plodí obětavost, laskavost a ohleduplnost.

Začátkem školního roku se konal nově nábor dětí do zájmového kroužku na Základní škole Mládežnická zejména pro děti navštěvující

družinu. Na tento kroužek se přihlásilo 18 dětí, převážně ve věku 7-10 let. Nyní v závěru školního roku můžu konstatovat, že se cvičenci naučili základům technik kopů, krytů a úderů. Nejviditelnějším pokrokem u všech je zlepšení v jejich pohybovém projevu a motorických dovednostech. Do svého každodenního plánu si některé děti zařadily cviky na protahování neboli strečink, který přispívá k správnému fungování lidského těla. Nemůžu opomenout jejich posun v etické a morální rovině. Cvičencům už nejsou cizí slova, jako je čestnost, zdvořilost, vytrvalost, sebeovládání, což jsou zásady taekwonda, které jsou přítomné na každém tréninku. K závěru bych rád zmínil, že všech 18 přihlášených dětí pravidelně cvičilo po celý školní rok, a to je důkazem, že je tréninky baví a chtějí se dál zlepšovat, což potvrdila i velká část rodičů přihlášením svého dítěte na další školní rok. Pro tento velký zájem bude probíhat kroužek taekwondo na této škole dvakrát týdně.

Pavel Bošanský

A NAKONEC ZAHRADNÍ SLAVNOST

Začátkem měsíce června, proběhla na pobočce Maják v Havířově-Šumbarku zahradní slavnost. Zahradní slavnosti se zúčastnily děti z pobočky Maják se svými rodiči. Pozvány byly i děti z MŠ Okružní, které k nám pravidelně docházejí každý čtvrtek dopoledne na pohybové aktivity. Než vše mohlo vypuknout, proběhly velké přípravy, do které se zapojily také naše studentky Anička a Laura.

Pro všechny děti byl připraven bohatý program – soutěže, kreslení a vybarvování obrázků, malování na obličej. Již před začátkem akce stála u Majáku řada dětí a netrpělivě čekaly na začátek slavnosti. Po úvodním přivítání všech přítomných se akce rozjela na plné obrátky. Při vstupu každé z dětí obdrželo kartičku s rozpisem připravených soutěží a ty děti postupně plnily. Mohly tak porovnat své síly v soutěžích s ostatními kamarády z Majáku. Po absolvování soutěží byl za odměnu pro všechny děti připraven skákací hrad, občerstvení ve formě hranolků a nanuků.

Dle slov dětí a rodičů se akce vydařila. Počasí nám přálo, sluníčko krásně svítilo. Chtěla bych touto cestou poděkovat všem, kteří se na akci podíleli, pedagogům i externistům.

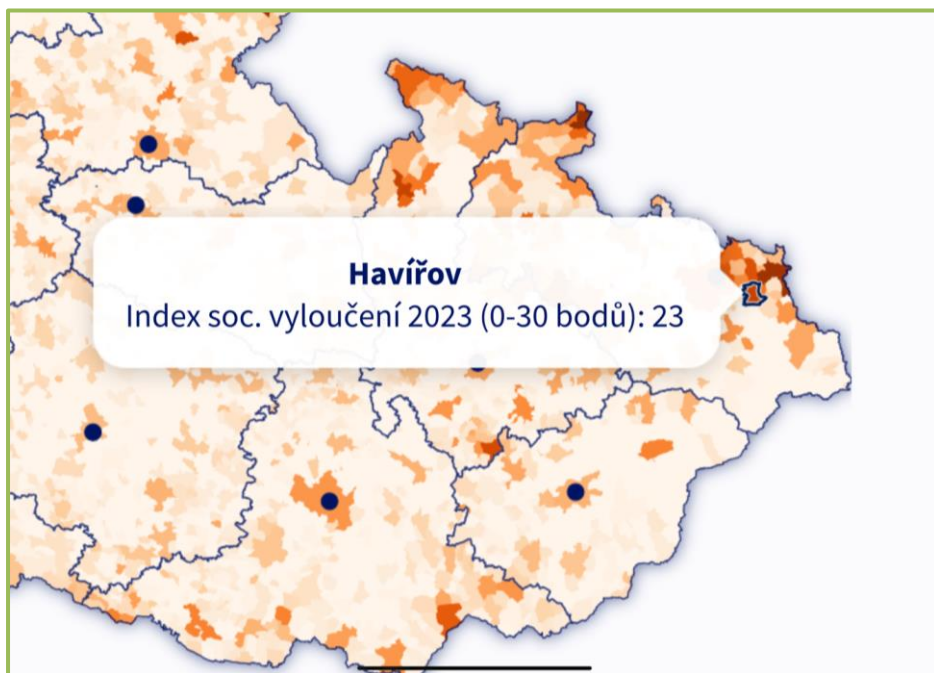
Jana, vedoucí z Majáku

VÝCHOVA PODLE SVATÉHO JANA BOSKA

Svatý Jan Bosko byl italský kněz, pedagog a zakladatel salesiánského řádu, otec a učitel mládeže, který se věnoval výchově mládeže, zejména chudých a opuštěných. Jeho pedagogická metoda je známá jako preventivní systém. Don Bosko říkával: “Stačí, že jste mladí, abych vás měl rád.” Láska je podle Jana Boska nejdůležitějším prvkem výchovy. Nejde jen o citovou náklonnost, ale o upřímný zájem o dobro a štěstí druhého. Láska se projevuje v laskavém a srdečném jednání, v respektu a důvěře, v pochopení a odpouštění, v radosti a humoru. Láska vytváří rodinnou atmosféru, ve které se mladí cítí přijati, milováni a chráněni. Láska je také motivací k učení, k rozvoji schopností a k zodpovědnosti.

Dílo sv. Jana Boska v Havířově jde ve šlépějích svého zakladatele. Havířov je složitá lokalita se spoustou mladých lidí na okraji viz obrázek.

Index sociálního vyloučení

Index sociálního vyloučení je statistický ukazatel, který měří míru sociálního vyloučení ve společnosti. Sociální vyloučení je stav, kdy jsou některé skupiny lidí omezovány nebo vylučovány z plné účasti na společenském životě. Mezi faktory, které přispívají k sociálnímu vyloučení, patří chudoba, nezaměstnanost, nízká kvalita vzdělání, diskriminace, zdravotní problémy, špatné bydlení, izolace, násilí nebo kriminalita.

Sociální dimenze může obsahovat indikátory jako podíl lidí, kteří nemají přátele, podíl lidí, kteří necítí sounáležitost se společností, podíl lidí, kteří trpí osamělostí nebo podíl lidí, kteří se necítí bezpečně ve svém okolí. Kulturní dimenze může zahrnovat indikátory jako podíl lidí, kteří se necítí respektováni pro svou identitu, podíl lidí, kteří nemají přístup k informacím nebo kultuře, podíl lidí, kteří nemají znalost oficiálního jazyka nebo podíl lidí, kteří se necítí součástí národní komunity.

Výchova podle svatého Jana Boska je výchova k lidskosti, k dobru a k Bohu. Usilujeme o to, aby mladí byli šťastní na tomto světě i v tom příštím. Je to běh na dlouhou trať a ne vždy jde vše hladce a jednoduše. Ale radostné okamžiky vysoce převýší všechnu denní námahu a horko, které nás na této cestě provázejí.

Modlete se prosím za nás, za dílo, za mladé.

Jindřich Honěk
ředitel, diakon

MICHAELA HLIVOVÁ 5. 5. 1954 — 12. 7. 2024
DĚKUJEME, TETO MÍŠO!

OZVĚNY Z ORATOŘE

HAŠKOVA 1475/1, HAVÍŘOV-MĚSTO

TEL. 596 810 145

VYŠLO: 15. 7. 2024